

kunde være udført inden *1. Oktober 1939*, og til dette Tidspunkt er Lovens Ikrafttræden nu udskudt.

I Svangerskabslovens § 10 blev det fastsat, at de i Lovens § 9 omhandlede *Seksualklinikker*, som har faaet tildelt den dobbelte Opgave at give Vejledning i Seksualhygiejne og at give svangre Kvinder Raad og Vejledning med Hensyn til deres Svangerskab, skulde oprettes inden 1. April 1938. Det er nu i Befolkningsskommissionens Betænkning foreslaaet, at de to Dele af Klinikernes Opgave, Vejledningen i Seksualhygiejne og Mødrehjælpen, skal *adskilles*, og at Mødrehjælpen skal henlægges til de foran nævnte Mødrehjælpsinstitutioner. Dette Forslag har været Genstand for nærmere Overvejelse, og Socialministeriet har tiltraadt et af Justitsministeriet stillet Forslag om, at der ved Socialministeriets Foranstaltning oprettes *Mødrehjælpsinstitutioner*, som, for saa vidt angaar Mødrehjælpen, skal *varetage Seksualklinikernes Opgave*. Mødrehjælpsinstitutionerne kan imidlertid, saa længe de kun har Hjemmel i Svangerskabslovens § 9, ikke paatage sig de videregaaende Opgaver, som Befolkningsskommissionen har tiltænkt dem, og man lægger megen Vægt paa, at disse Institutioner først træder i Virksomhed, naar Grundlaget for deres Arbejde er fuldt i Orden.

Da den endelige Form for Seksualklinikkerne saaledes er afhængig af den Lovgivning, der maatte blive en Følge af Befolkningsskommissionens Forslag, er Fristen for Klinikernes Oprettelse udskudt til det Tidspunkt, da Loven i øvrigt skal træde i Kraft, *1. Oktober 1939*.

Tanken om Udsættelse af Svangerskabslovens Ikrafttræden blev anbefalet fra alle Sider undtagen af *Kommunisterne*, der vilde betragte Udsættelsen som »en yderligere Udvikling i skadelig Retning«. Ordførerne i Folketinget for Venstre og Det konservative Folkeparti (*Inger Gautier Schmit* og *Victor Pürschel*), som i øvrigt begge pegede paa Muligheden af, at den i Praxis herskende Tilbøjelighed til at foregribe Loves Ikrafttræden nu ved en Udskyden af Ikrafttrædelsestidspunktet vilde kunne afføde en vis »uheldig Mellemtilstand«, udtalte Haabet om, at Udsættelsen vilde give Lejlighed til en yderligere Realitetsdrøftelse af de her foreliggende vigtige Problemer.

---